

1485

1. Beh. af Lovf. om Kontoudg. til forff. Retssbetjentemb.

1486

rede den, og dels ved Hjælp af de saakaldte Tjenestefrimærker. Det er en hel Embedsvirksomhed, der fremkommer ved Hjælp af disse kongelige Tjenestefrimærker. Naar man saaledes, som Tilfældet er i visse Embedsforhold, er afhængig af 4 a 5 Ministerier, saa skulde man strengt taget have Tjenestefrimærker for hvert enkelt Ministeriums Vedkommende og til dette indgive maanedligt Regnskab derom. For sine egne Penge kjøber man, jeg vil sige, et Ark Tjenestefrimærker til Korrespondance med det paagjældende Ministerium; Postvæsenet har da den Uleilighed at udstede en Kvittering for dette Beløb, og med denne Kvittering henvender man sig i militære Forhold til sin Intendant og i civile Forhold til vedkommende Ministerium, og faar omfjerd Beløbet tilbage. Til lige skal man hver Maaned til vedkommende Ministerium indgive en Erklæring om, at man fra forrige Maaned havde faa og saa mange Tjenestefrimærker i Behold, i Maanedens Løb har brugt saa og saa mange, og som Følge deraf har faa og saamange til Rest, og denne Erklæring underskrives hver Gang i den høitideligste Form „paa Ero og Love“. Dette sker for Krigsministeriets Vedkommende 12 Gange aarlig. Justitsministeriet er i saa Henseende mere human; der forlanges en saadan Erklæring kun 4 Gange aarlig. Men det hændes jo ikke alene, at man affender Breve, man modtager ogsaa Breve, som angaa Tjenesten, men som komme fra de saakaldte „Ikke-Statsmyndigheder“, f. Ex. fra en Lægsmand. En saadan skriver til sin Udskrivningschef, naar denne tillige er Lægsforstander, og har man mange Lægsmand. Kan Antallet af Breve udgjøre et ikke ringe Beløb. Hvad sker saa? Ja, saa udbetaler man, naar Brevet kommer, til Postvæsenet Portoen i Penge, i den saakaldte nedsatte Porto. Naar man nu skal have disse Penge igjen, er der enkelte Steder, hvis jeg ikke feiler, hvor man endog maa henvende sig til Finantshovedkassen. Har man altsaa i en enkelt Maaned kun udgiuet 4 p for et modtaget Breve, saa maa man angaaende disse 4 p gøre en Korrespondance, og man faar dem da jendte i et Pengebrev, der koster 12 p, selvsjælgelig først efter at have dokumenteret Udgiftens Rigtighed for Ministeriet. Et lignende Forhold har man med de saakaldte Afregningsbøger; jeg tillader mig at fremføre det her, fordi det er et aldeles analogt Tilfælde. Afregningsbogen er en Bog, hvori Skipperen, naar han forhyrer en Matros, nedskriver Syrens Størrelse o. s. v; en saadan Bog koster 4 p, og den faar man leveret af Indenrigsministeriet. Lad os antage, at man

faar 100 Stkr. ad Gangen. Nu kunde det jo gjøres paa den simple Maade, at Indenrigsministeriet enten betrodde En for 4 Rd. af disse Bøger, eller at man af sin egen Lomme udbetalte disse 4 Rd., thi saa var dermed den Historie forbi — man faar nemlig atter disse 4 Skillinge, betalte tilbage af Matrosene, naar man leverer dem Afregningsbøgerne —, men saaledes gaar det ikke til. Man faar altsaa af Indenrigsministeriet udleveret 100 saadanne Bøger, og det hændes — da jeg ser den ærede Finantsminister, som i sin Tid har forelagt Loven af 12te Mai 1871, vil jeg sige, at det sker saaledes paa Grund af Lovens Bestemmelser, men paa ingen Maade fordi Udministraktionen i det Hele taget gjør Andet end hvad den skal og kan; men det er Noget, som man maatte ønske kunde blive rettet — jeg siger altsaa, man faar 100 Afregningsbøger, og det hændes meget ofte i Vintermaanederne, at der kun afhændes ganske faa af disse. Saaledes blev der f. Ex. i forrige Maaned af min Mønststringsbestyrer, paa et Sted, hvor der en temmelig stor Skibsfart, kun assat een Bog, og de 4 p for denne Afregningsbog blev indsendt fra mit Kontor til Finantshovedkassen, og Brevet, hvormed det blev sendt, koster 12 p. Jeg kunde ikke lade jende Beløbet i Postanvisning, fordi Finantshovedkassen ikke ønsker for at faae 4 p, at gaa ned og hente dem paa Posthuset; jeg maatte, som sagt, jende det i et Brev. Dernæst sender Finantshovedkassen sin Kvittering tilbage til mig, og naar det er fuldført, aflægges der til Indenrigsministeriet et Regnskab, som er analogt med det, jeg før nævnte med Hensyn til Frimærkerne, og deri skrives: „I forrige Maaned var der i Behold f. Ex. 99 Afregningsbøger; i denne Maaned er der solgt 1, og for Indbetaling i Finantshovedkassen af Beløbet 4 Sk. vedlægges Kvittering; altsaa til Rest 98 Afregningsbøger; dette erklæres paa Ero og Love.“ Det forekommer mig virkelig, at dette er, for at bruge det allermildeste Udtryk, saa doktrinært som vel muligt; men man kan virkelig affasse det paa en ganske simpel Maade, som sagt, derved, at man maatte kunne betro disse Embedsmænd, der vel at mærke have forskjellige større Pengebeholdninger — jeg tænker her navnlig paa Udskrivningscheferne, der have „Indrejsepenge“ til Spøkk, „Rejsepenge“ til Følk af Landrullen og „Hjemmeunderholdningspenge“ til Matrosene, kort sagt, der ligge inde med større Pengebeløb — for 4 Rd. Afregningsbøger, uden at forlange maanedlig Regnskab over, for hvormange Fjerskillinger de i Maanedens Løb have solgt deraf. Jeg tør ikke